

ŽUPA BEZGREŠNOG ZAČEĆA BDM VALPOVO SLUŽBA RIJEČI

**31. nedjelja kroz godinu – C – 2. studenog 2025.
DUŠNI DAN**

PRVO ČITANJE:

Job 19,1.23-27a

Ja znadem: moj Izbavitelj živi.

Čitanje Knjige o Jobu

Job progovori

i reče:

O kad bi se riječi moje zapisale
i kad bi se u mjed tvrdu urezale;
kad bi se željeznim dljetom i olovom
u spomen vječan u stijenu uklesale!
Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi
i posljednji će on nad zemljom ustati.
A kad se probudim, k sebi će me dići:
iz svoje ću puti tad vidjeti Boga.
Njega ja ću kao svojega gledati.
Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM:

Ps 27,1.4-5.7.8b-9a.13-14

Pripjev: Vjerujem da ću uživati dobra Gospodnja u zemlji živih.

Gospodin mi je svjetlost i spasenje:
koga da se bojim?

Gospodin je štit života moga:
pred kime da strepim?
Za jedno molim Gospodina,
samo to ja tražim: da živim u Domu Gospodnjem
sve dane života svoga,
da uživam milinu Gospodnju
i Dom njegov gledam.
Slušaj, Gospodine, glas moga vapaja,
milostiv mi budi, usliši me!
Lice tvoje, Gospodine, ja tražim.
Ne skrivaj lica svoga od mene!
Vjerujem da ću uživati dobra Gospodnja
u zemlji živih.
U Gospodina se uzdaj, ojunači se,
čvrsto nek bude srce tvoje:
u Gospodina se uzdaj!

DRUGO ČITANJE:

Rim 5,5-11

Opravedani krvlju njegovom, spasit ćemo se po njem od srdžbe.

Čitanje Poslanice

svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo: Nada ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan! Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike umro. Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti. A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije. Koliko li ćemo se više sada, pošto smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njem od srdžbe? Doista, ako se s Bogom pomirismo po smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim. I ne samo to! Dičimo se u Bogu po Gospodinu našem Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje.

Riječ Gospodnja.

EVANĐELJE:

Iv 6,37-40

Tko vjeruje u Sina ima život vječni i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan

Čitanje svetog evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus mnoštvu: »Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Da, to je volja Oca mogega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan.«

Riječ Gospodnja.

Dušni dan, 2. studenoga

komentar Ivanja Reka

Dva dana u godini, 1. i 2. studenog vjernici se posebno sjećaju i u duhu povezuju sa svojim pokojnicima: to su svetkovina Svih svetih i Dušni dan, odnosno Spomen svih vjernika pokojnika .

Dan nakon Svih Svetih je **Dušni dan** (2. studenoga). Na taj se dan Crkva sjeća svih vjernih mrtvih, a tradicija potječe iz 7. stoljeća. Redovnik **Odilo** (+1049) iz samostana **Cluny** uspostavio je 2. studenoga kao dan kad su se redovnici posebno molili za sve vjerne mrtve. Toga se dana u crkvama slave Mise za sve vjerne mrtve iz te župe ili biskupije, odnosno za duše svih umrlih vjernika. Prema tradiciji se na taj dan obilazi grobove pokojnika, premda se običaj, zbog toga što je svetkovina Svih Svetih u većini zemalja i neradni dan, posjećivanja grobova premjestio i na 1. studenoga.

DUŠNI DAN

Kod blagdana Svih svetih naglasak je na ono “svih”, po cijelom svijetu, kroz svu povijest, a Dušni dan upravlja vjerniku misao više na njegovu pokojnu rodbinu, prijatelje, pretke, poznanike, sunarodnjake. Slaveći Sve svete vjernik se duhom i vjerom uzdiže u nebesku, Božju slavu, u buduću, vječni život, svrhu ovozemaljskog življenja. I s tog gledišta je to sadržajem radostan blagdan. Na Dušni dan, naprotiv, vjernik daje oduška i svojoj ljudskoj, prirodnoj, zemaljskoj žalosti. Ne gubeći kršćansku nadu. Povrh toga Dušni dan budi u vjerniku – poštovanje prema čovjekovom tjelesnom, vremenitom životu, općenito prema tijelu.

Bitan simbol dušnog dana je **svijeća** – svjetlo koje “hrani” rastopljeni vosak svijeće simbol je Isusa Krista, koji se za nas iz ljubavi žrtvuje; ujedno su zapaljene svijeće znak pripravnosti za Gospodina koji dolazi. Stoga goruća svijeća označava Kristovu nazočnost: na oltaru, kod evanđelja, pred tabernakulom i izloženim Presvetim. No svijeća i inače prati krštenikov život: ona se pruža kršteniku na krštenju, on je nosi kod prve pričesti i u uskrsoj noći; kao zaručnička svijeća prati mladence kod vjenčanja, a kao samrtnička svijeća i u posljednjem životnom času; uz zapaljenu svijeću se rađa, umire i putuje grobu. Svjetlo svijeća progoni tamu.

Upravo je **voštana svijeća** (za razliku od neprirodnog svjetla na baterije koje se u današnje vrijeme sve više upotrebljava) simbol života koji dogorijeva u materijalnom smislu, baš poput ovozemaljskog života. No njezina simbolika očituje se i u tome da već slijedeći dan, tjedan ili mjesec zapalimo novu svijeću, posjetimo ponovno počivališta naših najmilijih i u prirodnom svjetlu pokažemo da nam ta svijeća i to svjetlo predstavljaju i više od samog običaja – Krista koji je na križu također dogorio poput svijeće, ali upravom tim činom otvorio vrata uskrsnuća.

Župa Ivanja Reka